bombardă

strămoșul tunului. Armă formată dintr-o țeavă de bronz la început, apoi de oțel, întărită cu cercuri de oțel cu care se arunca, folosind pulbere ghiulele de metal sau piatră asupra cetăților asediate. Numele derivă de la zgomotoul produs de explozii. A fost folosită mai întâi de genovezi, apoi preluată de englezi și francezi la începutul războiului de 100 de ani. La început, bombarda nu avea roți, iar țeava se așeza pe niște suporți de lemn. Încărcarea se făcea pe gura țevii, iar cadența de tragere era mică datorită încingerii țevii